

Floras forlis

December 1875

Tekst og musik:
Karsten Hermansen 2021

C F/c C F

FLO - RA fik la - stet kul og af - gik Firth of Forth, og

5 F C/e dm7 G

rej - sen gik til Tysk - land, og den var kun så kort.

9 C F/c C F /e

Ju - len var nær, og hvis nu al - le pla - ner holdt, lå

13 dm C/e G C

FLO - RA trygt i Mar - stal ju - le - af - ten.

17 C am F

Men in - gen reg - ler gæl - der, når man er til søs,

21 dm7 C/e F G

og in - den læn - ge brød storm og ku - ling løs.

25 C am F

FLO - RA blev ka - stet rundt, mon skrog og rig - ning holdt?

29 dm7 C/e G C

Her var na - tur - kæm - pe - kraf - ten!

1. FLORA fik lastet kul og afgik Firth of Forth,
og rejsen gik til Tyskland, og den var kun så kort.
Julen var nær, og hvis nu alle planer holdt,
lå FLORA trygt i Marstal juleaften.
Men ingen regler gælder, når man er til søs,
og inden længe brød storm og kuling løs.
FLORA blev kastet rundt, mon skrog og rigning holdt?
Her var natur-kæmpekraften!

2. Dagene gik med storm og endte i orkan
og FLORA tabte mast og rig til havets vulkan.
Skipper var alvorsfuld: "Vort liv vil ende her,
for FLORA bliver slået helt i stykker."
Mørket var tæt, men FLORAs styrmand foreslog:
"Skibet må lettes for last, det vil jeg tro."
Alle ku' se, at håbet fandtes lige der,
håbet gik ikke i stykker.

3. Natten var mørk og kold, men alle drev af sved,
da spandevise af kul i en uendelighed
blev lempet ud og endte i det sorte hav
med kræfter ingen ville tro var mulig?
Fyrre tons lettere, og så var alle mand
slidt helt stykker med hver sin lille spand.
Hver spand var vejen væk fra havets våde grav,
men døden var uundgå'lig.

4. Brodsøer kasted' sig mod FLORAs trætte skrog,
besætningen var under dæk og lå nu og sov.
Kullet var borte, men det samme var det skib,
som FLORA før i tiden havde været.
Ude i bølgerne blev FLORA smidt omkring.
Vandmasser greb det, som var det ingenting.
Dag efter dag var håbet fjernet fra det skib.
Kræfter og troen var tæret.

5. Fremtiden var nu væk, men juleaftensdag
var stormen løjet af i natten, vinden blev svag.
FLORA var langt fra land, men lyset var på vej,
og synet gav dem alle levkraften:
Dér kom en hollandsk fisker på det øde hav,
som kort forinden ku' ligne deres grav.
FLORAs besætning så nu, det gik rette vej.
Nu ku' det bli' juleaften!